

Jaunoji menininkė laisvalaikiu įrišinėja knygas bei svajoja atsidaryti dailės studiją

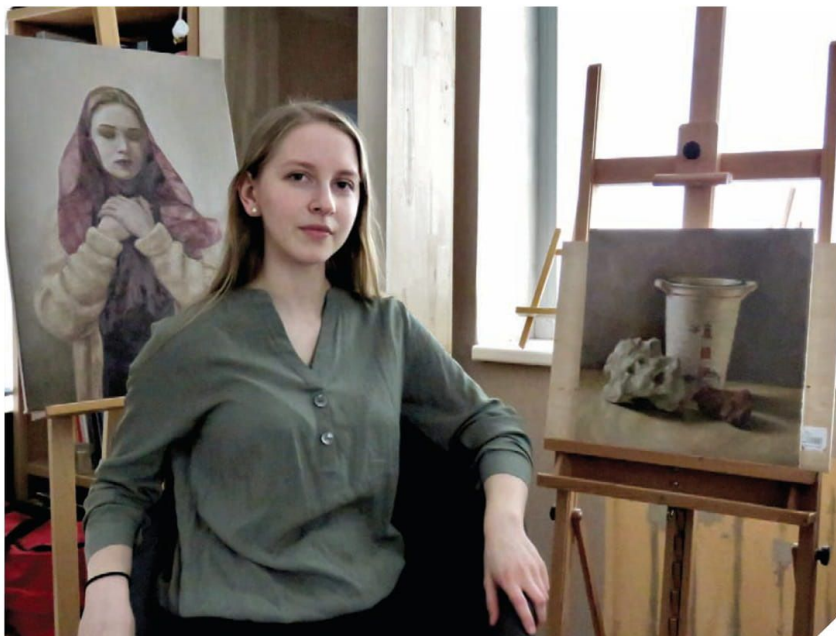
Dar visai neseniai atsiėmusi brandos atestatą vilkaviškietė Matilda Kalvaitytė jau spėjo įgyvendinti vieną didžiausių savo svajonių – merginos meninės krypties stojamasis egzaminas buvo įvertintas šimtu balų ir nuo rugsėjo busi „Aušros“ gimnazistė ėmė mokytis tapybos subtilybių Vilniaus dailės akademijos Kauno fakultete. Pamilti aukštosios mokyklos bendruomenę bei joje tvyrančią atmosferą Matilda sako spėjusi beveik iškart.

Mokslinė veikla nedomino

Nors mokykloje Matildai puikiai sekėsi visos disciplinos, ji ne kartą tapo įvairių rajoninių olimpiadų prizininke, o vieno laikyto valstybinio brandos egzaminu žinios buvo įvertintos šimtu balų, mergina teigia, jog mokslas, skirtingai nei menas, jai visada atrodė banalus. Didžiąją dalį savo laisvalaikio mergina visada skirdavo dailėi, ypač tapybai.

– Daug kas man sakė, jog galėčiau studijuoti bet ką. Kažkada svarsčiau apie profesijas, susijusias su mokslais, kurie man gerai sekėsi. Tačiau visada sau užduodavau vieną klausimą: ar aš norėčiau užsiimti akademinė veikla visą likusį gyvenimą? Dažniausiai priešdavau prie išvados, jog ne – mokslai man atrodė tiesiog nuobodūs... – mintimis dalijosi studentė.

Rinkdamasi studijų vietą Matilda nesirijo nutolti pernelgyg toli nuo gimtųjų namų – Kaunas jaunajai menininkei pasirodė priimtinesnis nei Vilnius. Vilkaviškietė džiaugėsi, jog Kaune gyvena arba dažnai lankosi jos artimieji, be to, pripažino išsigandusi kalbų, jog sostinėje konkurencija toje pačioje studijų programoje didesnė nei Kaune.

▲ Nuo vaikystės piešusi Matilda Kalvaitytė profesija pasirinko dailę. Tito MIČIULIO nuotr.

Įkvepia gyvenamoji aplinka

Matildos mama prisimena pirmuosius dukros potėpius. Ji nuo vaikystės daug piešdavo ir tuo domėjosi kur kas labiau nei bendraamžiai. Vėliau mergaitė ėmė lankyti įvairius dailės užsiėmimus. Tačiau hobį paversti profesija ir tapti profesionalia menininke Matilda nutarė tik dešimtoje klasėje.

– Tiesiog šovė mintis – studijuosiu tapybą. Nežinau, iš kur ji atsirado ir kada tiksliai. Negaliu paaiškinti šio pasirinkimo. Tiesiog suvokiau, jog turiu tai daryti, – apie pašaukimą pasakojo studentė.

Beje, Matildą galima laikyti universalia menininke. Mergina yra baigusi ir Vilkaviškio muzikos mokyklą – gerai valdo ne tik teptuką, bet ir gitarą, fortepijoną, puikiai dainuoja.

Skirtingai nei kiti kūrybinės srities at-

stovai, studentė įkvėpimo nesureiškina. Mat, anot jos, laikinai neturint originalių bei konceptualių idėjų galima tobulinti įvairias atlikimo technikas ar leistis į savo meninio braižo paieškas. Nes kartais įkvėpimo tenka ieškoti nesuvokiamai ilgai, o tai gali turėti neigiamos įtakos tobulėjimui.

– Visa mane supanti aplinka gali įkvėpti kūrybai – sukrečiantys gyvenimo įvykiai, legendos, mitologija, muzika... Taip pat neseniai susižavėjau keltų ir pagonių kultūra, – pasakojo vilkaviškietė.

Matildą žavinčių profesionalių menininkų sąrašas keičiasi gan dažnai, tačiau jei būtų paprašyta išskirti keletą žinomų pavardžių, tai būtų prancūzas Klodas Monė bei britų tapytojas Džonas Viljamas Vatterhausas.

Laiką leidžia turiningai

Matilda teigia, jog turėdama nedaug laisvo laiko, jį stengiasi išnaudoti kuo prasmingiau. Mergina mėgsta dirbti su mediena – pati pasigamina paletes dažams maišyti, yra integravusi savadarbį molbertą į etudinės vidų. Taip pat studentė nepamiršta ir sporto. Jos nuomone, ši veikla naudinga ne tik kūnui, bet ir sielai.

Veikiausiai įdomiausias vilkaviškietės pomėgis – įrišinėti knygas. Šio amato išmoko internete ieškodama būdo, kaip vienoje vietoje tvarkingai laikyti eskizus. Tokių knygų jaunoji menininkė yra įrišusi jau per dešimt, o šiuo būdu surinkti eskizai merginai tampa brangesni ir artimesni, kadangi reikalauja nemažai kruopštaus darbo.

Piešti ne už pinigų

Vilkaviškietė svajoja ateityje atidaryti asmeninę dailės studiją ir savo meno kūriniais dalytis su platesne auditorija. Kol kas mergina apie meninę karjerą užsienyje nesvarsto, nes pirmiausiai žinoma norėtų tapti gimtojoje šalyje.

– Kadaisė maniau, jog susikūrusi socialinio tinklo paskyrą ir joje pasidalijusi savo darbų nuotraukomis prasiveršiu į „platesnius vandenis“, pradėsiu savo, kaip tapytojos, karjerą. Vos pabandžiusi supratau, jog tai toli gražu nebus taip paprasta, kaip iš pradžių gali atrodyti... – nuogastavimais dalijosi menininkė.

Nors šiais laikais iš savo talento gebantis uždirbti jaunuolis yra gan įprastas reiškinys, Matildos nuomone, tapyti materialiniais tikslais tikram menininkui nėra naudinga. Mat idealiausia, kai kūryba gimsta ne iš siekio pasipelninti, o iš troškimo kurti.

– Kategoriskai pasakyti, jog niekada netapsiu už pinigų, negalėčiau, bet bent jau kol kas to neketinu daryti. Iš meninės srities mąstau apie vienintelę finansinę paramą – akademijos skiriamą stipendiją. Tačiau tai, kad esu jos verta, teks įrodyti savo darbais, – kalbėjo Matilda.

Lukas RAKAUSKAS